Egzamin z programowania część I

We wszystkich zadaniach testowych obowiązuje następująca punktacja: 0 punktów za jedną lub mniej poprawnych odpowiedzi, 1 punkt za dwie poprawne odpowiedzi, 2 punty za trzy, 5 za cztery i 10 za wszystkie poprawne odpowiedzi.

Ocena za tę część egzaminu liczona jest zgodnie z zasadą: **dst** za 35 punktów i każde dadatkowe 10 punktów powoduje podniesienie oceny o pół stopnia. Ocenę **bdb** można zatem otrzymać za 75p.

Zadanie 1.(10p) Rozważamy programy w języku D^* (bez procedur). P jest programem napisanym w tym języku. Czy rozstrzygalne są następujące problemy?

- a) Czy w P istnieje instrukcja, która wykona się więcej niż 1000 razy.
- b) Czy program zakończy swoje działanie wykonując mniej niż 1000^{1000¹⁰⁰⁰} instrukcji?
- c) Czy istnieje zmienna, której zawartośc zostanie przez program zmieniona?
- d) Czy zmienna v zmieni swoją wartość podczas wykonywania programu?
- e) Załóżmy, że w
śród zmiennych P wybieramy pewną klasę zmiennych "sterujących", o nazwach
 x_1, x_2, x_3, \dots Mogą one być zmieniane jedynie w konstrukcji

```
x_i=w; while (x_i>0) \{ x_i=x_i-1; \dots \}^1.
```

Ponadto wszystkie pętle while są takiej postaci. Problem: jaka jest wartość zmiennej v po zakończeniu działania programu?

Zadanie 2.(10p) W zadaniu tym rozważamy języki nad alfabetem $\{a,b\}$. Zmienne r oraz s oznaczają dowolne wyrażenia regularne nad tym alfabetem. Czy są prawdziwe następujące zdania?

a) Istnieje automat skończony akceptujący język zadany przez gramatykę ze zbiorem produkcji

$$P = \{S \rightarrow aSa, \ S \rightarrow b, S \rightarrow a, S \rightarrow \varepsilon\}$$

- b) $L((r^*s^*)^*) = L((r+s)^*(r+s)^*)$
- c) $L((a+ab)^*) = L((a+b)^*) \setminus L((a+b)^*bb(a+b)^*)$
- d) Język $\{w \mid w^R \in L(r)\}$ jest regularny.
- e) Język $\{w_1^n w_2^n \mid w_1 \in L(r), w_2 \in L(s), n \in N\}$ jest regularny.

Zadanie 3.(10+xp) Czy poniższe gramatyki są jednoznaczne? Dla gramatyk niejednoznacznych wskaż słowo o dwóch drzewach wyprowadzenia i pokaż te drzewa (po dwa punkty za każdą niejednoznaczną gramatykę).

```
a) S \rightarrow aSb \mid \varepsilon
b) S \rightarrow aSbS \mid bSaS \mid \varepsilon
c) S \rightarrow S(S)S \mid \varepsilon
d) S \rightarrow +SS \mid *SS \mid a
e) S \rightarrow S + S \mid SS \mid S * \mid (S) \mid a
```

Zadanie 4.(15p) Zamień poniższe programy na ich odpowiedniki, w których nie ma instrukcji goto, a jedynymi strukturami sterującymi są pętla do while i instrukcja if.

 $^{^1\}mathrm{We}$ fragmencie z trzema kropkami zmienna x_i sest jedynie odczytywane.

```
c) while (b) {
      C1;
   L: C2;
   }
   if (b1) goto L;
```

Zadanie 5.(17p) W punktach a) i b) możesz założyć, że typ int jest wystarczająco pojemny i nie trzeba kontrolować przekroczenia zakresu.

- a) Napisz funkcje void drukuj (int n) wypisującą w postaci binarnej dodatnią liczbę n (5p).
- b) Napisz funkcję int bin(char*) przekształcającą napis złożony z zer i jedynek na odpowiednią liczbę całkowitą (5p).
- c) Rozważmy gramatykę z produkcjami:

$$S \rightarrow 11 \mid 1001 \mid SS \mid S0$$

Pokaż, że wszystkie słowa z L(G) potraktowane jako liczby binarne są podzielne przez 3. Czy każda liczba binarna o tej własności należy do L(G)? (odpowiedź uzasadnij) (6+2p).

Zadanie 6.(26p) W tym zadaniu wyrażenia arytmetyczne zawierają jednoliterowe zmienne, nawiasy oraz znaki *,+ (z tradycyjnym priorytetem działań i łącznością). Nie zawierają żadnych spacji. Będziemy je reprezentować za pomocą następujących struktur:

```
struct It { Ex *v; It* next;}
struct Ex { char c; It* body;}
```

W wyrażeniu pamiętamy znak (nazwę zmiennej lub znak arytmetyczny). Dla znaku arytmetycznego pamiętamy listę jego argumentów (ponieważ operacje + oraz - są łączne, argumentów może być więcej niż 2).

a) Uzupełnij program, który czyta ciąg znaków reprezentujący poprawne wyrażenie arytmetyczne i zwraca wskażnik na strukturę Ex reprezentującą to wyrażenie.

```
// Wyrażenie znajduje się w globalnej zmiennej char *W;
// Funkcje używają też globalnego indeksu do tej tablicy - zmiennej Poz
     (początkowo równej 0)
Ex* Wyrazenie()
{
    int k=0;
   Ex* e = Skladnik();
    It* wsk;
    while (W[Poz] == '+') {
      Poz++;
      Ex* e2 = Skladnik();
      if (k == 0) {
         Ex *E = new Ex; wsk = new It;
         E->c = (1);
         E->body = (2);
         wsk->v = (3);
         k=1;
      }
      wsk->next = (4);
               = (5);
      wsk
      wsk->v
                = (6);
    }
    wsk->next = 0;
    if (k==0) return (7);
    return (8);
}
Ex Skladnik() {
   // tresc analogiczna do wyrazenia, wywoluje procedure czynnik
```

```
Ex* Czynnik()
{
    if (is_letter(W[Poz])) {
        (9) // za 2 p.
    }
    else if (W[Poz] == '(')) {
        (10) // za 2 p.
    }
    else throw Blad();
}
```

Przyporządkuj fragmenty kodu fragmentom oznaczonym przez (1), (2), (3) itd. Jeżeli nie jest napisane inaczej to każda prawidłowa odpowiedź jest warta 1 punkt.

- b) Napisz funkcję Drukuj (Exp *E), która drukuje w postaci infiksowej wyrażenie E. Możesz założyć że każda lista w strukturze Exp ma co najmniej dwa argumenty 5p.
- c) Napisz funkcję BezNawiasów (char *), która usuwa niepotrzebne nawiasy w napisie stanowiącym wyrażenie i korzysta z jego reprezentacji w postaci struktury Exp. Przykładowo

```
BezNawiasów("((a+b)+((c*d))+e*(a+(b)))")
powinien wypisać
a+b+c*d+e*(a+b).
```

Za tę część można otrzymać 10p.

Zadanie 7.(12p) Rozważmy poniższy program:

```
void f(int x) {
   int i=4;
   cout << x << " ";
   a[0]=8; i++;
   cout << x << " ";
   x=x+1;
}

void main() {
   int a[]= {0,1,2,3,4,5,6,7};
   int i=0;
   f(a[i++]);
   cout << a[0] << endl;
}</pre>
```

Program ten wypisuje 3 liczby. Podaj te liczby przy założeniu, że:

- a) parametr x jest przekazywany przez wartość,
- b) parametr x jest przekazywany przez wartość i wynik,
- c) parametr x jest przekazywany przez nazwę,
- d) parametr x jest przekazywany przez referencję.